

sambeskattede ikke dannede en økonomisk Enhed, eller en Ændring i de bestaaende Fradragsregler, saaledes at disse føres helt igennem.»

Partiet fandt det navnlig urimeligt paa et Tidspunkt, hvor der sidder en Skattekommission, at foretage principielle Ændringer uden i Forvejen at afæske Kommissionen dens Mening, og man havde derfor i Udvalget foreslaaet, at Lovforslagets Gennemførelse skulde udsættes, indtil Skattekommissionen var hørt. Samtidig havde man erklæret sig villig til at medvirke til Vedtagelse af Bestemmelser, der gjorde det muligt at afkræve Skatteyderne saadanne Oplysninger, som var fornødne til, at senere vedtagne Regler inden for Lovforslagets Rammer kunde bringes til Anvendelse for Skatteaaret 1940—41. Partiet havde imidlertid ikke fundet Tilslutning til disse Tanker.

Lovforslaget var under Udvalgsbehandlingen blevet forbedret, men de konservative Udvalgsmedlemmer maatte alligevel indstille det til Forkastelse.

Under den efterfølgende Debat tog fra konservativ Side *O. Kier* og *Kristen Amby* stærkt Afstand fra Reglerne i § 6 om Beskatning af Goodwill m. v., ogsaa i den ændrede Form, ligesom ogsaa andre Bestemmelser kritiseredes. *Hassing-Jørgensen* (R. V.) fandt § 4 temmelig irrationel, men han havde bøjet sig for Finansministerens indtrængende Fremhævelse af, at Hensigten med denne Bestemmelse var at dæmme op mod Aktiespekulationen.

I *Landstinget* gennemførtes Lovforslaget uden Udvalgsbehandling og uden Ændringer med 56 Stemmer mod 11, idet ogsaa her de Konservative var ene om at gaa imod det. Som Begrundelse for, at Partiet maatte tage Afstand fra Forslaget, fremhævede *Lange* særlig den Tendens, der gik igennem det til at indkomstbeskatte det, der hidtil havde været betragtet som Formueforøgelse. Dette betød, at man nu drog nye Dele af Kapitalen ind under Formueopspisningen. Samtidig gjorde han gældende, at man let i sine Bestræbelser for at modvirke en usund Spekulation kunde komme til at hemme det sunde Forretningsliv, der ikke kunde trives, uden at Virksomhederne gik ind i en Risiko, som de helst vilde være fri for, men som de ikke kunde unddrage sig, naar de skulde kunne udføre deres samfundsmæssige Funktion. *Gudiksen* (R. V.) pegede paa, at det nye Princip, hvorefter Formuetilvækst skulde indkomstbeskattes, kun foresloges indført i meget begrænset Omfang. Hvor det drejer sig om Salg af Landbrugs- og Købstadejendomme, Besætning og Inventar, var man saaledes blevet staaende ved den hidtidige Ordning, men der kunde her blive Tale om senere at gaa videre, hvis Rigsdagen fandt en saadan Udvidelse praktisk og retfærdig. *Stein* (K. F.)